

I VÄNTANS TIDER. Hundarna Anki och Emmet väntar på sin tur. Tyvärr blev det ingen start i Retrievermästerskapen för Anki, som skadade sig sedan Härliga Hund träffat gänget.

De träffades på en tävling för tio år sedan och upptäckte snabbt att det är roligare att träna tillsammans. Möt gänget från Värmland som finslipar apportering ihop.

TEXT & FOTO MARI NÄLSEN

GÄNGBILDNING. Här är gänget med några av hundarna. Tito, Räzer, Tassen, Tikka, Sam och Rimma.

”Det är vi som är apportgänget”

SMHI har varnat för regn och hårda vindbyar under kvällen. Längs horisonten tornar tunga mörka moln upp sig. Ett antal bilar med hundburar och galler i står parkerade på en grusplan. Gänget, som de kallar sig, består av sju personer. Där är Bengt Gustafsson och Kerstin Andersson, Kikki Pilenäs och Henrik Andersson och Katarina och Wolfgang ”Bolly” Ronacher samt Cathrine Johansson.

Runt dem springer ett antal hundar, närmare bestämt 19 stycken. Valpar, unghundar och vuxna. Nästan alla är labradorer av jakttyp. Valparna leker med varandra och en unghund försöker bjuda in en annan till lek genom att niga. De äldre hundarna hål-

ler sig nära matte eller husse. De vet att det ska bli träning och intresserar sig inte för någonting annat.

STORA MÄSTERSKAP, jakter och jaktprov närmar sig och då måste hundarna vara i topptrim. Att ha kamrater som hjälper är guld värt.

– Konstruktiv kritik är viktigt när man tränar hund, säger Kerstin. Man ser ofta inte själv vad man gör för fel. Det som är underbart med det här gänget är att allt sägs i en positiv anda och att vi hela tiden vill hjälpa varandra.

I dag är det de äldre, rutinerade hundarna som ska trimmas inför bland annat Retriever-

mästerskapet. Fyra av gängets medlemmar och deras hundar ska delta i det mest prestigefyllda den svenska retrievervärlden har att bjuda på.

De hundar som inte ska vara med på träningen får stanna i bilen medan resterande ställer upp på en linje på det stora fältet invid sjön. Dummyer kastas på olika ställen. Dessutom står markeringskäppar ute i terrängen, där apportering ligger gömda. En flexilauncher finns också till ▶

SIMULERAD FÅGELJAKT. Tito på väg in med en dummy i munnen.

Det bästa med att träna i grupp

- Du får hjälp med att lägga upp övningar.
- Kör du fast kan du få hjälp, tips och råd.
- Hunden lär sig att arbeta sida vid sida med andra hundar, en viktig egenskap hos en retriever.
- Hunden lär sig sitta lugn och tyst och vänta på sin tur.
- Du får konstruktiv kritik av dina kamrater.
- Sju tänker bättre än en.
- Det är mycket roligare att vara fler.
- Träningen kan varieras genom att man får hjälp att skjuta skott, kasta apportter med mera.

APPORT! Buspojken Räzer får direktiv av matte Catherine.

Vad är Retrievermästerskapet?

De 24 mest meriterade retrieverarna i Sverige är kvalificerade till Retrievermästerskapet, som går av stapeln varje höst. Tävlingsupplägget kring mästerskapet kan variera men vanligtvis går mästerskapet som en vanlig jakt på änder, fasan eller raphöns. Under två dagar tävlar retrieverarna mot varandra genom att lösa olika uppgifter som de får sig tilldelade av domarna. Det handlar om att kunna ta löpan efter en skadad fågel och hämta den till sin förare, att hitta vilt som faller otillgängligt till, eller att hitta en fågel som hamnat mycket långt bort från skyttarna. Allteftersom plockas hundar bort från startlinjen till dess att den hund som gjort det allra bästa arbetet under två dagar står som segrare och kan titulera sig svensk retrievermästare.

hjälp, det är ett slags kastare som står utställd på fältet och skjuter ut apportter. Den styrs med hjälp av en fjärrkontroll. Framför ledet går Katarina och skjuter ut apportter med en så kallad apportkastare. Tanken är att det ska simulera en jakt. En efter en sänds hundarna i väg på antingen gömda eller synliga apportter. Avstånden är långa, ibland över 100 meter, och det är fascinerande att se hur hundarna far i väg som skjutna ur kanoner.

TROTS ATT JAKTLABRADORER i allmänhet ser ganska lika ut har de alla olika egenskaper som särskiljer dem. Så är det naturligtvis även i det här gänget. Räzer, som Cathrine Johanssons femåriga hane heter, är exempelvis buspojken i gänget.

– Han har mycket motor i sig och hittar ständigt på hyss. Man måste ha tummen i ögat på honom precis hela tiden under träning. Han är också väldigt snabb och ser sig inte för när han springer och då kan det lätt bli skador. Jag har hjärtat i halsgropen ibland. Men han kan vara en riktig fejis också eftersom han är livrädd för katter, säger Cathrine.

TRÄNINGSKOMPISAR. Catherine och Räzer med Katarina och hennes Sam.

Bredvid henne står Kikki och hennes Tikka. En snabb liten tik med en viltfinnarförmåga utöver det vanliga.

– Hon kommer aldrig hem tom om det finns en fågel därute, berättar Kikki. Har hon inget med sig så finns det heller inget kvar.

Trots att det smäller och ramlar dummyer går hundarna lugnt på led och väntar tills det är deras tur att hämta. Unge Tjatte, som bara är två år, är med som ersättare för sin mamma Rimma. Hon dras med en hälta. Tjatte kan inte så mycket ännu, men enligt Bengt vill han gärna göra sitt bästa.

– Han är en slitvarg. Men än går det inte att styra honom dit jag vill, berättar han och brister ut i skratt när den långbenta ungdomen tar ett jätteskutt över ett dike.

Anki, som förs av Kerstin, är gruppens snabbaste hund. När Kerstin sänder i väg henne är det nästan så att det ryker om tassarna. Kanske är de det ekippage som har den största pressen på sig inför kommande mästerskap. De har redan vunnit det en gång.

– Anki är chefen i vår flock hemma, berättar Kerstin, och hon är en riktigt bra bestämmare. Hon är lugn inomhus och en trygg och tydlig ledare. Det gör flocken harmonisk.

När treårige Tassen kommer tillbaka till Henrik efter en lång apport nere vid sjökanten har han med sig vass som lindat in sig både här och var. Alla skrattar gott när han kommer inom synhåll.

– Tassen är ung men han har redan visat prov på fina egenskaper, berättar Henrik och tillägger att de redan startat i elitklass på prov och fått högsta prisvalören.

SIST UT I HUNDGÄNGET som är med och tränar i dag är femåriga Tito, som precis som Tikka och Anki är jaktchampion. Bolly berättar att han är en fantastisk jakthund, som inte ger upp förrän han har hittat det han ska, vare sig det är en fågel eller en dummy.

Tito har en särskild talang: han kan klockan och vet exakt när den är 05.45 och 17.45 då

det är matdags hemma hos Ronachers.

Regnet drar in och himlen blir allt mörkare. Hundarnas förmåga att se var apporterna landar försämras. Träningen blir plötsligt en kamp mot klockan om alla apportter ska hittas innan det blivit för mörkt.

– Det är precis som på en riktig andjakt, skämtar någon.

Första gången apportgänget träffades var inför en lagtävling för tio år sedan. Hur det gick i den lagtävlingen förtäljer inte historien, men de trivdes tillsammans och träffades allt oftare. Så rullade det på. Hundarna blev äldre och byttes ut och förarna utvecklade en nära relation till varandra, samtidigt som de utvecklade sitt sätt att träna och föra hund.

– Visst tränar vi i andra konstellationer också, säger Kikki och ibland kan det vara svårt att hitta tider som passar alla. Men det är liksom vi som är "gänget".

Mörkret faller snabbt, blåsten tar i och regnet faller allt kraftigare. Hundar torkas av och sätts in i sina burar. När bilarna rullar upp på vägen sover redan ett tiotal labradorer, medan de tvåbenta i lugn och ro analyserar träningen. ■